

Sygn. akt I CSK 1420/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa J. C.

przeciwko W. P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 grudnia 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 17 czerwca 2021 r., sygn. akt I ACa 118/21,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 5400 (pięć tysięcy czterysta 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 października 2020 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu w całości pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci aktu notarialnego z 5 września 2013 r., Rep. A nr [...], sporządzonego przed asesorem notarialnym A. B. – zastępcą notariusza M. S. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z 4 września 2014 r., sygn. akt VII Co 923/14 w zakresie stwierdzonego w § 6 tego aktu obowiązku wydania W. P. przez J. C. samodzielnego lokalu mieszkalnego położonego w W. przy ulicy [...], dla której to nieruchomości

prowadzona jest księga wieczysta numer [...] (pkt I) i rozstrzygnął o kosztach procesu (pkt II i III).

Wyrokiem z 17 czerwca 2021 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił apelację pozwanego (pkt 1) oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 2).

Od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu skargę kasacyjną wywiódł pozwany, zaskarżając go w całości. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołał się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądów drugiej instancji w sprawach cywilnych. Uzupełnia system środków zaskarżenia w modelu dwuinstancyjnego postępowania sądowego (por. art. 176 Konstytucji RP). Skarga kasacyjna stanowi zatem nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy nie może leżeć wyłącznie w interesie skarżącego, lecz musi być uzasadnione ważnymi kategoriami interesu publicznego, w tym potrzebą zapewnienia jednolitej wykładni i stosowania prawa. Konstytucyjnym obowiązkiem Sądu Najwyższego jest sprawowanie nadzoru nad działalnością sądów powszechnych i wojskowych w zakresie orzekania (art. 183 ust. 1 Konstytucji RP). Wyłączną podstawą oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania są wskazane we wniosku o jej przyjęcie przyczyny kasacyjne wraz z uzasadnieniem (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania sprzeczności zaskarżonego orzeczenia z przepisami prawa, których wykładnia i stosowanie nie budzi żadnych wątpliwości albo jego wydania w wyniku oczywiście błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce, gdy zarzucane uchybienia mają kwalifikowany charakter i są widoczne *prima facie*, bez konieczności głębszej analizy (por. m.in.: postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 kwietnia 2021 r., IV CSK 617/20; 15 czerwca 2018 r., III CSK 38/18;

23 czerwca 2017 r., II CSK 41/17; 1 marca 2013 r., I CSK 491/12; 21 lutego 2008 r., II UK 307/07; 8 marca 2002 r., I PKN 341/01).

Wniosek pozwanego o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie odpowiada wskazanym warunkom ustawowym.

Po pierwsze, pozwany zamiast wykazać oczywistość zasadności skargi kasacyjnej, ograniczył się do prostego zanegowania zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd Apelacyjny zastosował art. 58 § 2 k.c. Ogólnikowo bowiem stwierdza, że zaskarżony wyrok będzie mógł być podstawą do powszechnego uchylania się od odpowiedzialności poręczycieli za zaciągnięte zobowiązania. W ocenie Sądu Najwyższego ustalenia Sądu Apelacyjnego są prawidłowe, gdyż czynności podejmowane przez spółkę i pozwanego związane z zawarciem umowy przewłaszczenia skierowane były na wyzyskanie słabszego kontrahenta, będącego w przymusowym położeniu. Nie można w tej sytuacji uznać, że skarga kasacyjna pozwanego jest oczywiście uzasadniona.

Po drugie, skarżący nie uwzględnił, że uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie można rekonstruować z uzasadnienia podstaw kasacyjnych, ponieważ stanowią dwa odrębne i niezależne od siebie konstrukcyjne elementy skargi kasacyjnej. Powyższe ma zastosowanie również wtedy, gdy argumentacja prawna przedstawiona w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i podstaw kasacyjnych częściowo się pokrywa (zob. m.in. postanowienia SN z: 23 sierpnia 2022 r., I CSK 1439/22; 26 kwietnia 2018 r., IV CSK 567/17; 10 stycznia 2001 r., V CZ 189/02, 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00)

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jedn. Dz. U. 2018 r. poz. 265).

[as]